

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félére 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

A Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület és az Első magyar ált. biztosító-társaság.

A mióta a népek gazdasági fejlettsége magasabb fokra hágott, egy szembeötlő jelenséggel találkozunk. A gazdasági életben ugyanis sokszor a legtevékenyebb munkaalakalmazás, a fáradhatlan szorgalom sem nyeri el kellő jutalmát, és pedig azért nem, mert az embereknek a természet hatalmától való függetlenítése, emancipálása daczára az ez iránybani fáradhatlan, kitartó tevékenységének nem sikerült és nem is sikerülhet soha.

Ezt felismerve, — nehogy az elemi csapások, — melyek véletlenül, előre nem láthatólag bekövetkezhetnek, tönkretegyék az év hosszabb-rövidebb időszakán keresztül folytatott munkásságnak eredményét: az emberi leleményes ész a gazdaságot és vagyont érhető elemi csapások következtésének elhárítására a biztosítási ügyet teremté meg. És biztosítással iparkodik megszüntetni illetve az egyes gazdákra nézve elviselhetővé tenni a netán bekövetkezendő elemi csapások tűz, viz, jég által okozandó kárveszélyeket.

Nem akarjuk hosszasan ecsetelni azon előnyöket, melyek a biztosítással összekötve, avval együtt járnak, mert ennek hosszas fejtegetésétől felmentve érezzük magunkat, ha csak azon egy körülményre hivatkozunk: hogy a gazda vetése még akkor is, midőn a május-júniusi kedvező időjárás a legszebb reményekkel kecsegteti: mennyi veszélynek van kitéve!

Ezen esetleg bekövetkezendő kár-veszély ellen, mely jég alakjában a lábón álló, tűz alakjában a fáradsággal s drágán megfizetett munkával összehalmozott gabona-növényeket fenyegeti — magát oltalmazni minden józan, az eshetőségekkel is számolni tudó gazdának kötelessége. Parancsolja ezt neki a gazdaság rendszeres vitele, parancsolja a maga és családja iránt való kötelesség, hogy előrelátó legyen.

Hány család hullajtott már bánatos könnyeket, hány család siratta már meg, hogy a jég tönkre tette az évi terméshez kötött reményeket, hány család tördelte bánkodva kezét, midőn a ház feje fölött kigyuladt s kiszorítá otthonából, kedves lakhelyéből?

Midőn mindenkinek rendelkezésre áll a biztosító-intézetek igénybevétele által csekély áldozat mellett ezen s hasonló kár-veszélyek roncsoló eredményeinek teljes elhárítása vagy legalább mérséklése: nem jogosulatlan abbéli ohajtásunk, vajha minden gazdában megvolna az a jóakarát, előrelátás, hogy magát az elemi csapások által okozható kár-veszélyek ellen biztosítsa!

De mint mindazon intézmények, melyek az ember combinatio szellemének szüleményei, nehezen vétetnek igénybe, a saját érdekei felismerésére is igen nehezen jutó

mezőgazdák, úgy a biztosítás ügye is inkább pang s valóban sokat kell beszélni, írni a gazdaságot előbbre vinni törekedő szakférfiaknak, míg ezen és hasonló intézményeknek azokat igénybe is vevő barátokat szerezni képes.

A biztosítás ügyét a Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület, — melynek vezérférfiai éberségét, ügyesretetét, nemes törekvését, a gazdák részéről tapasztalt és eddig megtörni nem sikerült közönye sem volt képes lelohasztani, — vette kezébe s érintkezésbe helyezvén magát az első magyar ált. biztosító-társasággal, azzal az itt szórul-szóra közölt s a biztosító-intézetet igénybevevő gazdasági egyesületi tagoknak felette sok kedvezményeket nyújtó szerződésre lépett.

Szerződés.

Mely egyrészt a Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület, másrészt a Budapesten székelő Első magyar általános biztosító-társaság között tűz- és jég-biztosítási ügyben mai napon kötöttet.

Jelen szerződés amennyiben egyrészt a biztosító felek számának szaporítását, illetőleg a biztosítási eszmének nagyobb terjesztését, másrészt a gazdasági egyt. tagjainak illetőleg az egyesületnek magának nyújtandó kedvezményeket czélozza, közös érdeken alapszik, és így az alább részletesen jelzett összeköttetés karöltve jár a gazd. egyesület és az első magy. ált. bizt. társaság közös érdekeinek előmozdításával.

A feltételek következők:

1-ör. A Kecskemét-vidéki gazd. egyesület kötelezi magát tagjai között és az egész működési területén a biztosítási eszmét terjeszteni, annak töle telhető nagyobb lendületet adni, és egész erkölcsi befolyásával oda hatni, hogy a biztosítani kívánók száma tagjai közt mindinkább növekedjék. Mindezekből kifolyólag oda fog működni, hogy a biztosítást kereső egyleti tagok az első magy. ált. bizt. társaság részére nyeressenek meg.

2-ör. Ezen cél mikénti elérésére, valamint a biztosítás eszközei és az eljárási mód a gazd. egyt. saját belátására bízotnak.

3-ör. Az első magy. ált. bizt. társaság kötelezi magát a következőleg számítandó és a gazd. egyesület tagjaitól befolyandó díjakból a következő százalékokat elengedni, és pedig mindenféle épület-biztosítások utáni díjakból — kivéven malmokat, gyárakat, szeszégetőket és olajütőket —

a) Az $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ % -al számított nád és szalma tetőzetű épületeknél 20% ; — a $\frac{3}{4}$ —1% -al számított zsindey tetőzetű épületeknél 20% ; — a $\frac{3}{10}$ — $\frac{4}{10}$ % -al számított cserép tetőzetű épületeknél $37\frac{1}{2}$ % -al.

b) Gabnakészletek, takarmány és ingóságok tűz elleni biztosításánál a c) díjszabályzat szerint számítandó díjakból 10%.

c) Jégkár elleni biztosítások után fizetendő díjakból 2%.

Tűzkár elleni gabonakészlet biztosítások, valamint jégkár elleni biztosítások utáni díjak fedezésére a bizt. társaság a fennálló gyakorlat szerint váltókat is elfogad. — Hat évre díj-kötelezvények mellett történendő épület-biztosításoknál a hatodik mint ingyen év engedélyeztetik.

A biztosítás az ezen szerződéshez csatolt tűz és jégkötvény feltételek alapján történik.

4-szer. Ha idővel az első magy. bizt. társaság netalán indittatva érezné magát a jelenleg számított rendes díjait általánosan leszállítani, ez esetben az egyleti tagok által fizetendő és jelen szerződésben meghatározott díjak szintén le fognak aránylag szállíttatni.

5-ször. A gazd. egyesület tagjainak névsorát a bizt. társasággal, illetőleg budapesti főügynökségével közli és e névsort új tagok belépése esetén folyton kiegészíti.

6-ször. A biztosító-társaság minden oly biztosítási díj után — az illetéket bele nem értve — melyet egyleti tag tényleg készpénzben befizetett, a tűznél 5% -ot, a jégnél 1% -ot jutalékkul évnegyedes utólagos részletekben a gazd. egyesület pénztárába befizet.

7-er. Az egyesület községenként békebirákat vagy bizalmi férfiakat alkalmazhat, kik a felek kívánására a kár felvételénél részt vehetnek, és oly esetekben, hol a biztosított és a társaság kiküldötté közt a kárösszegre nézve megállapodás nem jöhet létre, a választott bíróság megalakulása előtt barátságos egyesség létesítésében közreműködnek.

8-ször. Miután a bizt. társaság által jövőre nyújtható többi kedvezmények főleg a biztosítási eszmének minél nagyobb terjesztésétől és számos más gazd. egyesülettel való összeköttetés eredményétől függnék, a bizt. társaság azon esetre, ha a gazd. egyesület közreműködése mellett az üzlet csakugyan előnyös lendületet nyerne, a Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület tagjait, valamint az egyesületet magát az eddiginél még nagyobb kedvezményben is részesíteni hajlandó lesz.

9-szer. Az első magy. ált. bizt. társaság az egyesülettel való érdekközösségének az által is ohajt kifejezést adni, hogy a biztosítás terén előfordulható újítások és czélszerű változásokra czélzó törekvéseiben a gazd. egyesületek támogatását és a helyi viszonyok tüzetesebb ismereténél fogva tanácsadásait is kikérje. E végből kívánatosnak tartja a bizt. társaság, hogy ily előforduló esetekben az egyesület a Budapesten tartandó közös tanácskozásoknál kiküldötté által magát képviseltesse.

10-szer. A bizt. társaság utasítani fogja budapesti főügynökségét, miszerint körlevél útján pest-megyei ügynökeivel is ismertesse meg a jelen szerződés tartalmát és szellemét, kellőleg fölvilágosítván az ügynököket, hogy tekintve a közös érdeket, a gazd. egyesület közegeivel karöltve a biztosítás terjesztésében lehetőleg közreműködjenek, és a gazd. egyesületnek, valamint annak egyes tagjainak az ügy előmozdítása érdekében minden tekintetben segédkeztet nyújtsanak.

A budapesti főügynökség az egyleti tagok által történt biztosítások jegyzékét a gazd. egyesületnek évnegyedenként másolatban megküldi.

11-szer. Jelen szerződés tizenkét évre kötöttik, mindkét testület igazgatósága által egybehangzó két példányban aláírassék és keltétől számított tíz nap után érvénybe lép.

Minden esetre érdeme a derék gazdasági egyesületnek, hogy a biztosítás eszméjének nagyobb terjesztésére ily szerencsés szerződés kötése mellett közrehatni törekedik, mely kedvezményekben gazdag szerződés folytán, ha az egyesületi tagok csak egyszer vagy kétszer veszik is igénybe — nagyobb összegű biztosítást eszközölve — a nevezett biztosító-intézetet, az egyesület részére befizetett évi díjat megtakaríthatják.

Mi hisszük, hogy jövőben ezen intézet fog az egyesület tagjai által igénybe vétetni.

A kosárfonás ügyében.

Lapunk „Külélfélék” rovatából rég ismeretes dolog olvasóink előtt az, hogy a „Kecskemét-vidéki Gazdasági Egyesület” — a kosárfonást, mint háziipart városunk szegényebb sorsú lakosai közé behozi törekszik.

E hír közlésekor már kifejeztük azon nézetünket, hogy e cél elérése úgy városunkra, mint a lakosokra nézve igen üdvös és hasznos, és pedig nemcsak a lakosokra nézve saját előnyük miatt

azért, mert a hosszú és munkaszük télen át jövedelmező foglalkozáshoz jutnak s nem kénytelenek a drága időt haszon nélkül heveréssel eltölteni, hanem általános szempontból azért is, mert a gyümölcs-kivitelnél szükséges kosarakért az iparág meghonosulta után nem kell többé pénzünket a külföldre kiküldeni, hanem az eddig kiküldött szép összeg ezentúl hazánkban marad és ezzel oly cikket értékesítünk, mely nálunk eddig legnagyobb részt mint holt, használatlan tőke hevert.

A gazdasági egyület természetesen leginkább a helyi viszonyok buzdították a kosárfonás behozására s ennek elérése végett legcélszerűbbnek látta a helybéli kir. ügyészség börtöneiben használatlanul heverő rab-munkaerőt felhasználni s a rabokat alkalmas mester által a kosárfonásra megtanítani, úgy vélekedvén, hogy a rabok kiszabadultuk után a börtönökben megkedvelt hasznos iparágat a közéletbe mindig inkább és inkább kiviszik, elterjesztik s az elérni kívánt kettős cél mellett egy harmadik humanus cél is eléretik, t. i. a rabok fogságban létük alatt a munka által javítottak, kiszabadulásuk után pedig egy hasznos keresetmódra tesznek szert.

Igéretet is nyert a helyb. gazdasági egyület a kir. ügyészségtől arra nézve, hogy ez ohajtása teljesített fog, de ez ígéret csak ígéret maradt, mert időközben a rab-munkaerőnek szintén kosárfonásra leendő felhasználása végett egy vállalkozó jelentkezett, a ki — nem ez iparág, mint háziipar elterjesztésére, hanem az üzletre helyezvén a főszlyt — igen természetesen, a gazdasági együletnél előnyösebb feltételeket ajánlott, minek következménye a kedvezőbb ajánlat elfogadása s a gazdasági együletnek mellőzése lön.

Mi a kir. ügyészség e tényébe sehoggy sem birunk belenyugodni, mert szilárd meggyőződésünk az, hogy úgy a kormány, mint egyes közegeknek hivatalos kötelessége a nép jólétét minden rendelkezésére álló eszközzel előmozdítani s ennek elérése céljából még az anyagi áldozatoktól sem lenne szabad visszariadnia.

A nép jóléte, mely egyszersmind az ország jólétével is elváhatlan kapcsolatban áll, semmi által sem emeltetik annyira, mintha neki alkalom, és pedig minél több alkalom nyújtatik arra, hogy munkaerejét felhasználja; s épen ezt akarta tenni a gazdasági egyület s szerintünk legalább is kétséges a kérdés, vajjon a vállalkozó által fizetni kötelezett összeg, vagy pedig népadózási képességének nevelése által lett volna nagyobb haszna a kormánynak? s miután bizonyos az, hogy a nép jólétét a célba vett intézkedés neveli, nem lett volna szabad az ajánlott haszonért e célt elejteni, vagy legalább is kockáztatni.

A rab-munkaerőnek kosárfonásra kiadása által a gazdasági egyület hármassal célja közül csupán a vidékünkre nézve másodrendű fontosságú cél, t. i. az eddig kosarakért külföldre kiadott pénz bentmaradása érthetik el; a másik kettő — nézetünk szerint — legalább kockáztatva van, mert a vállalkozó a kosárfonással mindenestre üzletszerűleg fog foglalkozni, az üzletnek pedig csak a saját erszenye a célja, de nemzetgazdasági, vagy humanitási célok elérésével vajmi keveset törődik s így igen természetesen, semmi sem lesz előbbre való gondja, mint hogy némi veszteséggel is maga körül a concurrentiát előlje.

Nem fogja tehát, ha komolyan vállalkozott, eltérni, hogy a háziipar termékei vele versenyezzenek, hanem lenyomja az árakat úgy, hogy a sze-

gény nép a munka mellé szükséges fűtőt és világítót is alig lesz képes munkájával megkeresni, — s ennél a vállalkozó mégcsak sokat sem kockáztat, hisz a rabok a kincstár által élelmeztenek, a börtönöket a kincstár fájával fűtik s még világítóval is el vannak bizonyos időre látva s így ő legfeljebb a befektetett pénz kamatját s az évenként fizetni kötelezett összeget kockáztatja a biztos siker reményében egy időre! — Kérem, lehet-e a háziipar-
nak ily versenytárral megmérkőzni? — Aligha, — mi azt jelenti, hogy a kosárfonás mint háziipar városunk szegényebb sorsú lakosai közt aligha fog elterjedni s a humanus cél, hogy a rabok kiszabadultuk utánra jövedelmező keresetmódra tettek szert, alig lesz valószínű.

Ez azonban nem azt jelenti, hogy ezért a gazdasági együletnek nemes törekvéssel végkép fel kell hagynia; — meg kell ezt kísérteni, már csak lelkiismeretünk megnyugtatása végett is; — s mi szívünkben üdvözöljük a gazdasági egyület októb. 29-én tartott választmányi ülésének azon határozatát, hogy a kísérletet fel nem adja, hanem annak kivitelét más úton és más eszközökkel folytatni fogja.

Ily eszközöknek tekintettek és mondattak ki a szegények házában lakók, a kapitánysági rabok, és a nép szegényebb osztályából önkényt vállalkozók munkaereje.

Mi megvalljuk, a két elsőnek a kísérletre alkalmazásától mi eredmény elérését sem várjuk, — a szegények házába felvett egyének többnyire elagottak s igen csekély munkaerejük, nem állítjuk, hogy ők nem lennének képesek a kosárfonás megtanulására, de azt igen is állítjuk és meggyőződésünk, hogy az ő útjokon a kosárfonás a nép között elterjedni nem fog, mert ők a nép egyik osztályával sincsenek addig, míg a szegények házában elhelyezve vannak, bővebb érintkezésben s életüket többnyire a szegények házában végzik be s így kilépésük utánra sincs semmi remény arra, hogy a kosárfonás elterjesztésére valamit tehesenek.

A kapitánysági börtönökben fogva levő egyénektől sem várhatunk e tekintetben semmit, mert itt csak oly egyének vannak — legfeljebb 8 napra — elzárva, kik valamely büntény elkövetése miatt elfogatván, még a törvényszéki vagy járásbírósi börtönökbe át nem kísértettek, vagy pedig rendőri kihágás miatt büntetés alatt vannak, — azon idő tehát, melyet ők itt fogságban töltenek, nem elegendő arra, hogy ők a kosárfonást megtanulhassák s így, a mint kifejeztük, annak elterjesztésére tőlük sem várhatunk semmit.

Legtöbb eredménnyel kecsegtet a harmadik tényező: az önkényt vállalkozók munkaereje, de csak azon esetre, ha a gazdasági egyület választmánya elég erélylyel bir utána látni s egyeseket a tanulás megkísérlésére rábirni s a concurrentia ez ipar üzését tönkre nem teszi.

Ezt tehát multhatatlanul kísértse meg a gazdasági egyület s mi részünkről ohajtjuk, hogy ez iparág városunk lakosai közt minél jobban elterjedjen, és pedig annyival inkább, mert mi mostanában nem ismerünk oly másik iparágat, melynek haszna népünk előtt e vidéken annyira szembeszökő volna s melyet épen e miatt népünk előtt oly gyorsan és annyira megkedveltetni lehetne, mint a kosárfonás. Népünknek télen át foglalkozása alig van, a kosárfonáshoz anyagunk van elég, a kereslet is igen nagy, mi kell ezeknél több arra, hogy a kísérlettel eredményt várjunk, ha — ismételjük — az ügy élén

állóknak kellő erélye van s a concurrentia a kísérletet el nem őrli.

A legismertebb ásvány.

— Hanusz Istvántól. —

(Folytatás.)

Oromhóból születnek a hógörgetegek, melyeknek ismeretesebb és eredetők helyein használt neve Lauine, vagy Lauwine (nem lavina tehát, mint közönségesen mondani szokták). Rendes keletkezési módok sem az, mint közönségesen feltenni szokták. Nem származnak ezek kis hógömbökből, melyek lassankint növekszenek, hanem jelentékeny mennyiségű hőtömegek hirtelen megindulásából, melyeknek sebessége a lejtő meredélyének arányában pillanatról-pillanatra gyarapodik. Négyféle hóomlást szoktak megkülönböztetni, melyek születési évszakuk különbözőségéhez képest változó jelleggel bírnak. A csuszamló, vagy őszi hógörgeteg lassan és jelentékeny rombolás nélkül ereszkedik alá, elteríti a völgyeket idő előtti hótakaróval, mely legfőleg a legelők korai befödése által okoz éreztető károkat. A vihar vagy téli görgetegek ellenben keményen megfagyott, sikos lejtőre hullott szemcsés hóból származván, zivatarok alkalmával szoktak megindulni, ezeket a rendkívüli légnyomás teszi veszélyessé, mely őket megelőzi és az orkán, mely nyomukban jár. Zúzó, vagy tavaszi hóomlás nevével az bir, mely hóolvadáskor nagy tömegben indul meg a meredek lejtőről egyszerre, magával ragad sziklákat, pásztorgunyhókat (Sennhütten), kitördelt fenyőszájakat, melyek mint tuskék állnak ki óriási testből. Tompa moraj hirdeti sokszor még jó eleve az útasnak a veszély közeledtét és ha jól ki birta venni az irányt, melyből a dörögő zaj jött, még megmentheti magát. A völgybe lezuhanó hóhőmpöly eltemet mindent, sőt sokszor úgy eltorlaszolja a hegyi patakok ágát, hogy azok hirtelen és veszélyesen árasztanak el hullámaikkal mindent. Jégár, vagy nyári omlásoknál inkább jég az, mi megindul, mint hó; de ez ritkán veszélyes, nemcsak azért, mert rendesen magasabb, tehát kevésbé lakott és látogatott helyeken szokott beköszönteni, hanem még rendesen járt útai is vannak, melyeket ritkán hagy el. Az átjárókon, melyek ilyen hirhede vidékeken vezetnek keresztül, részint fődött csarnokok és tornácok vannak építve, melyeken a hōmpölyök akadály nélkül átsurrannak, mint péld. a Stülfer nyeregűl és a sz. gotthardi hágón, részint a legnagyobb csendben vonulnak át az emberek, hogy fel ne költsék az alvó oroslányt (Löwin, mint ott nevezik), sőt az állatok csöngetyűit is leszedik a légrázkódás elkerülése végett, vagy pedig épen ellenkezőleg pisztolylövésekkel költenek erősebb légmozgást és kihívólag törekszenek mozgásba hozni azt, mely épen leválni készül.

Számtalan szerencsétlenség van Svájcz évkönyveiben feljegyezve, melyeket az elősorolt 4-féle hóhōmpölyök már okoztak. Így 1499-ben eltemetett az Engandin völgyben 400 osztrák katona, kik azonban magokat a hó alól szerencsésen kiálták mind. 1500-ban a nagy Bernáton ellenben elveszett 100 svájci. 1720-ban 120 ház roncsoltott össze, sok ember és barom veszett el a Wallis völgyben. 1806-ban egész erdőt söpört el a görgeteg, keresztül gázolt egy falun a nélkül, hogy jelentékenyebb károkat okozott volna, a lelkési lakba azonban egy magával hozott fenyőfát plántált

TÁRCZA.

Oh mi jó így...

Oh mi jó így — csendben élni,
Elfeledve a világtól,
Elzárkózva emberektől
S a millió álnokságtól.

Igy — magányban — csak szerelmem,
Ez az álló csillag fénylik,
S mert nem látják kaján szemek,
Csupán azért nem irigylik...

S ha isteni lényed képlik...
Lelkem előtt e magányban;
Ezer bűvös vonásitól
Fény árad szét kis szobámban...

Oh mi jó így — hő szerelmünk
Egybeolvadt két nap — érzed?...
S lelkünk a vágy szárnyát öltve,
Bejárja e fényességet!

Oh mi jó így csendben élni,
Elfeledve a világtól,
Csak te tőled hōn szeretve,
Mindentől oly igen távol...

Oh leánykám, majd ha megjő,
Mikor mindig így beszélek:
Vajjon a nagy boldogságtól
Nem roskad-e le e lélek!?

Pásztor Ferencz.

A hét története.

— Mindenszentek utáni hét vagy a csacska szobaleányok. —
Egy szelleműs asszony ellenőrzési készüléke czukorlopás ellen. — Egy rendező készülődése a bála vagy dícsőség bajjal jár. — Minta-kosár adományozás a kosárfonás mint háziipar érdekében. —

A táncz, a multság, de még a csacskaság sem monopolisálható a vagyonos úri, vagy vagyonos nem úri, vagy nem vagyonos úri osztály által. A csacskasághoz jogot formál épen úgy, mint a multsághoz és tánczhoz a szobaleány is, a ki a mult héten keztyűbe erőszakolt kezefejét lóbázva sétált a kecskeméti boulevardon s elbeszélte csacska nyelvvel barátnőjének az elmúlt szolgálati év történetét, melynek egyes epizódjai ha fülébe jutnának (egyik-másik) féltékenységre hajlammal bíró férjezett hölgyecskének, mindenestre kellemetlen párbeszédre adna alkalmat a nő és férj között.

Bizony csacskákat ezek a szobaleányok s ha elbeszéltek egymásnak a nős és nem nős tens urak által ajándékozott gyűrűk történetét, melyben elragadólag tudják ecsetelni a férfinem gyöngédségét, azután a legridegebb színekkel ecsetelik egyik-másik hölgyecskének tulajdonságait s óva intik szobaleány collegájukat, hogy ide meg oda be ne szegődjék ám, mert ott az asszony perlekedő, veszekedő, gáncoskodó, kákán is csomót kereső, goromba, kiméletlen, fejefurt, indulatos stb.

Szobaleány előtt különben nincs jó, szelid úrnő, valamennyi csak van, az mind Xantippe

tulajdonait örökölte s képes még arra is, hogy finom kezezkével a szolgálót és szobaleányt megbérmálja többszörösen is a nélkül, hogy szentségtörés bünébe esnék, ki képes arra is, hogy a főzőkanalat olykor elvonja eredeti rendeltetése elől s büntetőeszközzel használja fel a jótékony szerepre hivatott konyhabútort, ki képes arra is, hogy a seprőnyéllel próbálgatja, mennyire rugékony a szobaleány háta stb.

Erről beszélgetnek s hasonlóról a szobaleányok s hogy feledtessék az elmúlt évben átszenvedett méltatlanságokat, tánczmultságot rendeznek s azt a tipegést, melyet a katalini bála készülő kisasszonytól láttak, próbálgatják utánozni s meghallgatják a baka „frajter“ ömlengéseit, ki minden hosszabb készülődés nélkül ígér eget-földet s ráadásul még hazásságot is, a mik közül a szobaleány, nagyon természetes, hogy csakis legutóbbit hiszi el s annak jeléül, hogy elhitte, megengedi magát ölelni s boldog. De csak siessen is ám a boldogsággal, mert leendő úrnője ugyancsak készülődik kordában való tartására s legszigorúbb ellenőrködésre s ha nem jó viselendi magát, megemlegeti a „mindszent“ utánni hetet, a melynek hatása van úgy az úrnőre, mint a szobaleányra s mig az utóbbiak az előbbieneket, úgy amazok emezeket szapulják s beszélnek azok tolvajkodásáról, cselédi hűtelenségükről, nyelvességéről stb. Hiába! ez a hét a gazdasszonyok és a szobaleányoké. Ez a szolgálati viszonyt illető tanácskozások hete mindkét részről. De nézzük meg egy okos házi asszony controll (ellenőrzési) készülékét, a mely nincs ugyan

és csak azt nem tudom, hogy a kéményen dugta-e esetleg be, vagy külön nyílást csinált a tetőn e dugványa számára? 1808-ban egy ilyen hőmpöly findsába dobott golyó módjára ugrált a völgykatlan egyik oldaláról a másikra. Ugyanezen évben Svájc több millióra rúgó kárt szenvedett e borzasztóan szép természeti tünemény sűrűbb ismétlődése következtében. 1809-ben a decz. 12-én dühöngött vihar számos hóhőmpölyt hozott mozgásba Bern, Glarus, Uri, Schwytz és Graubünden kantonokban, mely alkalommal egész családok menthetlenül veszték el a hó alatt, kertek és legelők úgy sodortattak el, hogy helyökön kopasz szikla maradt, fenyőerdők teljesen úgy néztek ki, mint egy búzavetés, melyet sűrű és hosszan tartó jégesés tesz tönkre. Uriban ekkor háza tetejéről sodort le a görgeteget megelőző orkán egy embert és addig lebegtetette a légtérben a közeli feneketlen mélység felett, míg elzúgott lábai alatt a hőmpöly, mely házat elsöpörte, azután pedig oldalt zúdította őt el egy fa felé, mit félig öntudatlanul oly erősen kulcsolt át emberünk, hogy a tovább hurczoltatás veszélyétől megmenekült. Ugyaneznap Sturmenben elragadta a családfőt háza közeléből és miután életben maradt véletlen szerencséje folytán, nagy nehezen tudta a hóból kiásni családját, feleségét ugyan épen, egy gyermekét karjatorított, de két gyermekét halva. 1819-ben a Weisshorn jégár rohant alá egy magas sziklafalról a wallisi Miklós völgybe és az általa előidézett légnyomás elpusztította Randalfalvát, mely félóránnyira volt onnét. Ha veszélyen kívül álló pontról óhajt valaki hóomlást látni a Wengernalp és a Tödi mellett levő Obersandalpról nyilhatik alkalmunk egy nyár folytán többször is erre. A hóomlások évről-évre szaporodnak most Svájcban, minek oka a véderdők eszélytelen pusztításában fekszik. A meredek lejtőkön nőtt erdők vágásának meg volt állapítva a maga módja, mely Svájcban évezredek tapasztalása folytán fejlődött ki és mutatkozott czélszerűnek. Hogy a hóomlások és esetleg bekövetkező talajcsuszamlások ellen még a rendszeres vágás alá eső erdők is védelmet nyújthassanak, mindig lábon hagytak néhány erős fát a 120 évesekből, minden 120 éves körül pedig két 100—110 évest, ötöt a 90—100 évesekből, nyolcat a 80—90 évesekből és ezen arányban haladva háromszázat a 10—15 éves törzsekből. Az ilyen véderdő minden 10 év alatt vágás alá került, mely alkalmakkor minden korosztályú törzsekből annyi egészséges erős törzs lett lábon hagyva, a mennyi szükségesnek mutatkozott a fentebbi arálynak állandó fenntartására és mely intézkedés nemcsak arra nézve bizonyított be magát alkalmasnak, hogy a hóomlások és talajcsuszamlások keletkezését ott helyt megakadályozza, hanem hatalmas ellenállást tanusított a felette keletkezők rohamával szemben is. (Folytatása következik.)

Mi történt a színházban?

A színi irodalomnak is megvannak a maga külkalandozói. Nem nevezik magukat faji névvel tragoediának, vagy drámának, vagy comediának, vagy más határozott műfajnak, hanem a színmű nem elnevezésére burkolóznak. Az élet még a a költészetben sem hagyja magát korlátokba szorítani, hanem áttör és csapong egyikből a másikba. Ily tragikus dráma Ducangenak szombaton adott „Harmincz év egy kártyás életéből“ című

„patent“-tel ellátva, de mindenesetre megérdemelné azt. Leírását a következő párbeszédben, melyet kihallgatni alkalmam volt, kívánom adni.

X-né: „Tudod-e kedvesem, hogy mit fogok én tenni, hogy megtudjam, valjon szobaleányunk lop-e a cukorból?”

Y-né: Nem.

X-né: Látod erre nézve én egy igen egyszerű módot fedeztem fel, melyet a tegnap általam felfogadott leánynál már alkalmazásba is veszek.

Y-né: Valóban kíváncsi vagyok rá.

X-né. Kíváncsi is lehetsz, mert őszintén megvallom s elmondhatom a nélkül, hogy önmagamnak hízogani akarnék, hogy szelleműs módozatát találtam fel az ellenőrzésnek.

Y-né: Mond hát édesem, mit fogsz alkalmazni? szavam adom rá, hogy én is alkalmazásba veszem, ha jónak látom.

X-né: Hát te még kételkedsz, bizony ez nem szép tőled.

X-né. Megbocsáss, én legkevésbé sem kételkedem.

X-né: Halljad tehát. A cukortartó, mely az „etage“-ben van, maga az ellenőrzési készülék s hogy megtudhassad, valjon a szobaleány vesz-e ki belőle cukrot? tégy bele egy legyet s borítsd le födelével. Ha a cukortartóból kirepül a légy, midőn ismét felnyitod, akkor a szobaleány nem lopott a cukorból, ha pedig a légy nem repül ki, se a cukortartóban nincs, akkor biztos lehetsz benne, hogy a szobaleány lopott a cukorból.

háromszakasos színműve is. A kártyás szenvedélytől elvakítva a legnagyobb nyomorba viszi magát és családját; nyugalmat és jólétet csak a becsületes munka és kitartó szorgalom ad. Ez a szépen kidolgozott darab alapeszméje. Békeffy a kártyás szerepében, Nagy Ferencz, mint ennek atyja báró Béhlen, Mezey, mint Várning szépen és jól oldották meg feladataikat, Amália szerepében Völgyi Györgyné drámai tehetségének szép bizonyítékát adta. Mint Clementin, a kis Mezey Olga lépett fel, meglepően szépen szerepelve. Ha a leányka Thália papnője lesz, mentse meg a másik két testvér Aglaja és Euphrosyne minden keserűségtől és csalódástól. Egyelőre a Színpartolókör figyelmébe ajánljuk ezen most tán még zsengének is merészen nevezett tehetséget. Ha Kecskemét legjobb drámaírókat fiának nevezheti, csak a nagy halott iránt tartozó kegyeletet rójjá le, ha művéhez méltó Melindáról, vagy Gertrudról gondoskodik. Közönség a jó előadás daczára kevés volt.

Vasárnapon Tóth Edének népszínműve „A falu rosza“ adatott. Az előadást egészben s részleteiben jobbnak tartjuk, mint a multkorit, de érezzük azt is, hogy még jobb lehetne. Minél kevesebbet látunk a szereplők egyéniségéből s minél többet a szerző megteremtett alakjaiból, annál tökéletesnek tartjuk az előadást. S ezt egy gyakran előadott darabnál, hol a színész szerepének minden ízével már tisztában lehet, méltán és jogosan várhatjuk. Ismételjük: az előadás jó volt, jobb, mint a multkori, de még jobb lehetett volna s ennél fogva jobbnak kellett volna lennie. Közönség megint csak kevés.

A hét eseménye Völgyi Gyuláné jutalomjátéka „A háromszéki leányok“ című háromszakasos népszínmű előadása. Jókai Mór beszélye nyomán írta Sziglieti. Tartalma röviden a következő: A tatárok elpusztítván a székelyek földjét, Uzon leányai Katicza (Völgyi Gyuláné) indítványára elhatározzák, hogy egy évre Brassóba mennek szolgálni. Ekként szüleiket felmentik az eltartás gondjaitól s még maguk is keresnek. Az apák ellenzik a tervet, de a lelkész (Nagy Ferencz) tanácsára beleegyeznek. A leányok tehát elmennek s Katicza és nevelő-atyja Rozáli (Papp Laura) két szomszéd szászánál nyer alkalmaztatást; amaz Szikszné özvegyénél (Laczkóné), emez Weimuth (Aradi) főrmender (előljáró) házában, Szikszné fia a syndikus (Mezey) Katiczára, Weinmuth fia József (Latabár D.) Rozálira veti szemét. Katicza, a kinek Dankó András (Völgyi György) lőfé fia János (Kolosváry) már jegyese, a költetlen udvarlót lépten-nyomon rútul megtréfálja; Rozáli a wittenbergi egyetemet végigjár József úrnira csak akkor kész hallgatni, mikor ez molnárlégénynek készül lenni. De időközben nagy baj keletkezik. Weimuthné (Csabainé) a zöld szemű szörnyeteg nem hagyja aludni, féltékeny férjére Rozáli miatt. Férje a házi béke fenntartása végett (mennyi bajt okoznak a férjek a házi béke érdekében!) előbb Katiczát, utóbb az ártatlan Rozált perli be. Don Juan Sziksz, a ki Weimuthnének Katicza elleni perében nyertes, két nappal a szolgálati év letelte előtt Brassó szögletein a gonosz erkölcsű Rozáli ellen hozott ítéletet kihirdeti s az ennek értelmében a megbélyegző tollkoszorúval elétkelenített bűnöst a városban meghurcolván, immár pellengére akarja állítani. De az összegyűlt székely leányok a piaczon meselőkkel fogadják a syndikust és kíséretét, megfutamítják őket s Rozált a meggyaláztatástól megmen-

Y-né: Valóban ez igen szelleműs, én is alkalmazásba veszem.

Ime hölgyeim, egy szelleműs találmány, mely a háztartást illetőleg oly vívmány, melynek becséle előre ki sem számítható, valamint ki nem számítható, hogy mily sebesen lüktet a vér azon „egy úr“ ereiben, ki a „Katalini bál“ táncrendezésével bizatván meg, aratandó dicsőségére gondol s kinek a cotilion rendezés próbája, a tremblent s sebespolka tükör előtti begyakorlása bajt okoz ugyan, de csak igazolására szolgál ama mondat igazságának, hogy „a dicsőség bajjal jár,“ mit tapasztalt bizonyára a színpartolókör a mult vasárnap lelépő elnöke is. Neki, úgy látszik, elég volt a dicsőségből, mert daczára, hogy ki lett publicálva, hogy a bizalom feléje hajol, nem tette meg magát többnek, csak választmányi tagnak azon a rózsaszínű meg zöld szavazó-cédulákon. Valóban hálátlan a kör, hogy köszönetet nem szavazott külön azért, hogy a bizalomnak feléje való hajlása daczára elnökké nem tette magát. De dicséretet érdemel mindenesetre, mit a roszakarat sem tagadhat meg tőle, mert most egy újabb vállalatnak szentelendi magát, melynek pedig felvirágzása annyira kívánatos. A kosárkötést értjük, melyet a helybeli gazdasági egyesület háziiparrá akar tenni. Úgy tudom, e vállalathoz mintakosarakat ad ingyen, többnek levén birtokában. *Kri Kri.*

tik. A leányaikért Brassóba jövő székelyek értesülve a méltatlan eljárásról, elégtételt kérnek, vagy kő kövön nem marad Brassóban. A zavar nagy, de szerencsére megjő a polgármester (Békeffy) s mint prudens és circumspectus emberhez illik, törvényt és igazságot lát. Katiczát megkapja János és Szeppi (igy az eredetiben) megkapja Rozált. Weimuthék büntetésül malmot tartoznak venni az új házaspárnak s a derék és becsületes szász Szeppit a székelyek megválasztják székely Józsefnek. Sziksz nem kap feleséget s hivatalát veszíti. A jutalmazott után a legtöbb dicséret Mezeyt és Csabainét méltán megilleti. A ház egészen megtelt s a közönség kitünően mulatott. Koszorú nem repült... műkedvelők hol késtek az éji homályban?

Csütörtökön másodszer adatott „Doctor Wespe“ Benedix Roderich 5 felvonásos vígjátéka. A darab „közönségnek“ ismételtetett s a ház csaknem üres volt. Hát már mulatni sem akarunk mi kecskeméti? s oly elfásultak vagyunk, hogy legszerényebb ohajunk nyilvánításával beérjük? Az ígért szép szó, stb.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A természettudományi társulat** e hó 8-ára hirdetett felolvasása megtartott. Dr. Polák Ede igazgató úr ismertetett több physikai új készüléket s azoknak használatát, mikénti működését ábrákon megmagyarázta. A rezgés millió és millió alakzatából pedig egy készüléken többet maga mutatott be. Habár e dolgok első sorban szakfőriak köréhez tartoznak is, magát műveltnék tartó embernek ezekről legalább annyi tudomással kell birnia, hogy léteznek. S így nincs igazolva az a közöny, melyet e derék társulat felolvasásai iránt még a művelt közönség is tanusít.

— **A Színpartoló-kör** november 5-én tartotta meg tisztújító közgyűlését a városháza tanácstermében. Az elnökké megválasztott Kada Elek, ki a műkedvelői előadások alkalmával annyi kellemes estét szerzett a közönségnek, valóban megérdemlé, hogy a színügy érdekében működni hivatott kör élén álljon s mi részünkről, ha elnöki beszéddében hangsúlyozott elveivel az egy év alatt szerzett tapasztalásokból kifolyólag egyet nem érthetünk is, mi szinte üdvözljük őt s kívánjuk, hogy több szerencséje legyen a kör ügyei vezetésében, mint elődjének. Mi, a midőn tevékenységünkre a színügy előbbrevitele érdekében szükség leend, mindig a legnagyobb készséggel nyújtunk segédkezet. Alelnökké Szegedi György lett megválasztva, a ki ugyancsak egyik buzgóbb tagja a körnek. A jegyzői, titkári, pénztárnoki és ellenőri tisztségek a régi kezekben maradtak. Rendezővé Domokos Boldizsár és Virányi Ignác választottak. A választmány a következő tagokból alakított: Kun Anna, Kovács Teréz, Bereczky Jenőné, Kiss Flóra, Papp Helén, Antal Ilonka; Németh D., Hacker L., Máthé S., Bulin Gy., Zsvikovics L., Dr. Ramocsa Rezső. Adja az ég, hogy a nemes czélokot magának kitűzött kör minél nagyobb eredményt legyen képes felmutatni.

— **Mint halljuk** városunk polgármestere, úgy egyéb községi előljárók is rendeletet kaptak a kormánytól, hogy a katonaság szállítására minden órában készen legyenek. Úgy látszik a téli háború réme valósággal kísért.

— **Mezey Péter** tehetséges színészünk jutalomjátéka f. hó 14-én kedden bérletszünetben tartatik meg. — Előadatik a „Nőnevelde“ operette 2 felvonásban és „Gyilkosság a vasútnál“ bohózatos vígjáték 1 felvonásban. A jutalmazandó személye annyira ismert és kedvelt közönségünk előtt, mikép bizonyára elég felemlitenünk, hogy jutalomjátéka lesz s a közönség tömeges látogatásával szerencséselti, mit ő meg is érdemel, mert társulatunk férfitagjainak legtehetségesebbjei közé tartozik.

— **A „Kecskemét“ legutóbbi** számának ujdonsági rovata lapunk szerkesztője ellen egy élces megjegyzést tartalmaz, azt állítva, hogy azok a sertések, melyek a szt. János szobor előtt egész pocsolját dúrtak — mely ellen felszólaltunk, — azon ház udvarából járnak ki, a hol e lapok szerkesztője is lakik. Az élczfaragó beküldőnek ez ellenében csak annyit akarunk tudomására hozni, hogy f. hó 4-én ugyancsak a nevezett helyen csaknem egy óra hosszáig henteregték sertések, melyek pedig nem annak a háznak udvarából hajtattak ki, a melyben e lapok szerkesztője is lakik. Ha az érintett ház udvarában sertések vannak, abból még nem következik, hogy azok is túrják a pocsolját.

— **Furcsának tűnhetik** fel mindenesetre a „Kecskemét“ olvasóközönségének, hogy az mihez-mihez nem hasonlítgatja magát. Nem akarunk kötekedni vele s azért azokat nem reprodukáljuk most, majd ha több lesz együtt a metaphorákból, akkor alkalomlag majd hozzuk.

— **A Kecskemétvidéki Gazdasági Egyesület** az október hó első napjaiban rendezett tárlat alkalmával dicséretet nyert kiállítók részére az okleveleket Deutsch művészeti intézetében készíttette el

s a már megküldött minta-példányok után határozottan kimondhatjuk abbéli meggyőződésünket, hogy azok kiállítása ritka csinosítással sikerült. Egyik-másik alak, mely az oklevélben látható, mint halljuk, a városi rajztanár Pataky composíciója.

— **A kecskeméti dalárda** működő és pártoló tagjait f. hó november 19-ére vasárnap délután 2 órára a gazdasági egyesületnek a kaszinó épületében levő helyiségében tartandó közgyűlésére van szerencsém ezennel meghívni. Kecskemét, 1876. nov. 10. Madarassy László, elnök.

— **Meghívás.** Folyó hó 15-én — szerdán — délután 5 órakor a Kecskemét-vidéki Természet-tud. Társulat első szakosztálya a reform. főgymnasium természetani szertárában szakülést tart. Tárgya: „A londoni tudományos eszköz kiállítás”-ról, felolvassa Parragh Gedeon tanár úr, melyre a társ.

tagok és a t. közönség meghívtnak. Felolvasás végeztével választmányi ülés fog tartatni, melynek tárgya lesz a népszerű előadások rendezése, melyre a választmányi tagok meghívtnak. — Kecskemét, 1876. nov. 10-én. Szakács István, társ. titkár.

Szerkesztői üzenetek.

Azon igen tisztelt munkatársainkat, kik e héten küldtek be hozzánk közlendőket, egy kis türelemre kérjük.

M. L. úrnak helyben. Az elmefuttatást köszönjük, a jövő számban okvetlen jönni fog.

K. J. helyben. E száma már elkésett, jövőre közöljük észrevételeit; kérjük egyszersmind a megkezdett cikkek folytatását is.

K. K. A „Vágy” gyöngye.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1876. november 10.

Tisztabúza h.-l.	76—74 k.-g.-mos	7.32 krtól	7.80 krig.
Elegy.	73—72	6.25	6.80
Rozs	71—70	5.85	6.18
Árpa	62—60	3.25	3.57
Zab	46—44	2.60	3.25
Kukoricza	fűzéses 60 csöves	—40	—50
	zsák számra	—60	—90
Köles		3.—	3.25
Burgonya m. mázsa		1.30	2.—

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

TASSY PÁL.

HIRDETÉSEK.

BURGER ZSIGMOND ÖZVEGYE

könyvkiadóhivatala, könyv- és könyvnyomdájában Szegeden

legújabbban megjelentek és kaphatók a következő művek:

SZEGEDI

KÉPES NAPTÁR

az 1877-iki közönséges évre

20,000 példányban.

Kapható minden hazai könyvárusnál és könyvkötőnél.

Hogy mily **érdeklődés-** és **elismerésben** részesült e naptár **1876-iki második évfolyama**, tanúsítja azon körülmény, hogy a kiadott **20,000 példány teljesen elfogyott**. A naptár **képekben** úgy mint **szövegben tartalmasabb** az 1876-ik évinél.

A naptár ára csak **30 kr.**

Az 1877-ik évi „Szegedi Képes Naptár” tartalma:

1. A felséges uralkodóház.
2. Évi naptár.
3. Naptári rész.
4. Szeged szab. kir. város köztörvényhatóságának tisztviselői és bizottsági tagjainak névjegyzéke.
5. A vízárveszély. 1 képpel.
6. Szeged 1876-ban. Dalárünnepély, Dugonics-szobor-leleplezés, országos kiállítás. 2 képpel.
7. Bolond kata. Elbeszélés.
8. A kisértet. Tréfás költemény.
9. A hold. Népszerű természetani ismertetés.
10. Az indiánok vadsága. 2 képpel.
11. Az újdonsült bruder. Tréfás elbeszélés.
12. A Back-féle gözmalom. Képpel.
13. Népdalok. 10 új, a nép ajkán élő népdal.
14. Adomák. 5 képpel.
15. A méter-mértékekről.
16. Magyar- és Erdélyi országos vásárok.
17. Üzleti értesítő.
18. A szegedi kir. törvényszék, kir. ügyészség és kir. járásbírószék tisztviselői névjegyzete.
19. A szegedi gyakorló köz-, valamint a köz- és váltó-ügyvédek névsora.
20. Szeged sz. kir. város egészségügyi személyzetének névjegyzéke. Orvosok, sebészek, állatorvosok, gyógyszerészek és szülészok.
21. Bélyegmutató.

A konyha vegytana. Franke L. után magyarítá Komjáthy György. Polgári nőiskolák, tanítóképezdek és művelt gazdaságok számára. Ara díszes borítékba fűzve 1 frt.

Dugonics-Album. Szerkesztették Farkas Antal és Nagy Sándor. Dugonics és szobra képeivel. E 158 lapra terjedő mű ára fűzve 1 frt, diszkötésben 2 frt.

Három kardal és két kedveli népdalfűzér, dalárdák számára négyes hangra szerkeszté és átirta Roth Endre, a szegedi dalárda karmestere. — Ara 80 kr.

Utmutató kántorkönyv. Irta Fekete Ferencz, szeged-alsóvárosi kántor; e negyedik kiadást bővítette és hangjegyekkel ellátta Sohlya Antal csongrádi főneklész. Ara 5 frt. 50 kr. 173 (3—2)

Ugyanott még mindig kaphatók szegedi kiállítási érdemremetablak.

8059.
1876.

Hirdetmény.

A városi előfogat és szolgálattétel bérleti határideje f. évi decz. hó végével lejárván, annak újból 3 évre leendő kiadása a 8059. sz. tanácsi végzéssel megrendeltetett az árlejtés megtartására a gazdasági osztály utasított, mihez képest árlejtési határidőül f. évi november hó 24-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, mely határidőre a vállalkozni akarók 300 frt. bánatpénzzel meghívtnak, zárt ajánlatok kellő bánatpénzzel ellátva az árlejtés megkezdése előtt szinte elfogadtatnak.

Feltételek a következők:

A bérlet kezdetét veszi 1877. évi január 1-ső napján és tart 1879. évi december hó utolsó napjáig vagyis 3 évig. Köteles vállalkozó egy 4 lovas fogatot kényelmes hintó és csinos szerszámmal, egy 3 lovas és egy 2 lovas fogatot 3 jó üléses kocsiával, egyiket jó szerkezetű bőrfedéllel ellátva kiállítani, ezenkívül 10 igás fogatot a városházánál folytonosan készletben tartani.

A lovak elhelyezésére — az azok után esendő trágyáért — a város e célú istállója vállalkozónak használatul által engedtetik.

A szolgálat teljesítéséért az illetékes díj, havonként mindenkor utólagosan fog bérlőnek kifizettetni.

Miről a vállalkozni akarók azzal értesitetnek, hogy a szerződési pontozatokat a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetik.

Kecskemét, november 9-én. 1876.

174 (2—1)

A gazdasági osztály által.

8601.
1876.

Hirdetmény.

A városi közönség tulajdonához tartozó erdőben, nemkülönben az ágasegyházi és szikrai ügynevezett solymosi rétben, erdőfelügyelő úr által eladásra kitűzni véleményezett fa- és nád-részetek eladása a 8601. számú tanácsi végzéssel megrendeltetvén, árverési határidőül következő napok tűzetek ki u. m.:

1-ször: A kis-nyíri erdőben 150 részlet keményfa eladására f. évi november hó 21-dik és 22-dik napjának reggeli 9 órája.

2-ször: A vágójárási erdőben 60 részlet puhafa eladására f. évi november 23-dik napjának reggeli 9 órája.

3-szor: A czethali erdőben 60 részlet puhafa eladására ugyancsak november hó 29-dik napja.

4-szer: A ballószegi erdőben a köncsögi határon 60 részlet puhafa eladására november hó 30-dik napjának reggeli 9 órája.

5-ször: A solymosi rét és szikrai 60 részlet puhafa eladására f. évi december hó 1-ső napja, a szikrai fűzesben levő 50 részlet fa és mintegy 48 részlet róze eladására december hó 2-dik napjának reggeli 8 órája akként tűzetek ki, hogy ez utóbbi árverésbe a szomszéd községbeliek is bebozsátandók lesznek; végül

6-szor: Az ágasegyházi rét eladására f. évi december hó 4-ik napjának reggeli 9 órája, mindannyi a helyszínére kitűzetett, mely határidőkre a venni szándékozók ezennel felhívtnak.

Kecskemét, november 9-én. 1876.

175 (2—1)

A gazdasági osztály által.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1876.

Hirdetmény.

A Kecskemét-vidéki Gazdasági Egylet tulajdonához tartozó egy jól készült új vasas

minta-szekér

a választmány határozata folytán folyó hó 14-ik napján d. e. 9 órakor, a városháza udvarán, — hol a szekér megsejmelhető, — azonnali készpénz fizetés mellett, árverésen el fog adatni, — hova a venni szándékozók meghívtnak.

Kecskemét, 1876. novemb. 9.

Csilléry Benő,

helyettes elnök.

178 (1—1)

8290.
1876.

Hirdetmény.

Kecskemét sz. kir. város javadalmához tartozó sör-behozatal és kimérési jog haszonbérletére a folyó év végével lejárván, annak a jövő 1877-dik évi január hó 1-ső napjától számítva 3 évre újból haszonbérbe adása a f. évi 8290. számú tanácsi végzéssel megrendeltetett s árverési határidőül f. évi november hó 25-dik napjának reggeli 9 órája a városháza tanácssterembe kitűzetett, miről a vállalkozni akarók azzal értesitetnek, hogy az árverési feltételek a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban addig is megtekinthetők; továbbá, hogy az árverésbe 500 frt. bánatpénz letételével lehet részt venni; — és végül, hogy ugyan ily bánatpénzzel ellátott zárt-ajánlatok a kitűzött határidőig szinte elfogadtatnak, később érkezett ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Kecskemét, november 10. 1876.

176 (2—1)

A gazdasági osztály által.

8060.
1876.

Hirdetmény.

A városi fegyenczek élelmezése a jövő 1877. évre a f. évi 8060. számú tanácsi végzéssel árlejtésen kiadni elhatározatván, árlejtési határidőül f. évi november hó 25-dik napjának d. u. 3 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyről a vállalkozni akarók azzal értesitetnek, hogy a megállapított érend addig is a gazdasági hivatalban a hivatalos órákban megtekinthetők.

Kecskemét, november 10. 1876.

177 (2—1)

A gazdasági osztály által.

Hirdetmény.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, miszerint a nagy-csongrádi-útczán özv. Kovács Lászlóné szomszédságában — saját házában — 107. szám alatt

érez- és fakoporsó-raktárt

állítottam, hol a lehető legjutányosabb árért minden nemű **érez- és fakoporsóval** nagy választékban szolgálhatok. Továbbá a u. é. közönség rendelkezésére készletben tartok 150 darab széklet. Egy szék használata 3 kr., a nálam koporsót vásárlók részére díj nélkül.

Faragó József,

172 (5—2)

asztalos.

Helyiség-változtatás.

A „Kecskeméti Kereskedelmi Ipar-hitelintézet és Népbank” hivatalos helyisége, mely ezideig özv. Grössinger Sándorné úrnő házában volt, folyó évi november 3-án a rom. kath. egyház piaci emeletes saroképületébe

a takarékpénztár régi helyére

téttet át, miről a t. cz. közönség ezennel értesitetik.

Kelt Kecskeméten, 1876. november 8.

179 (1—1)

Az igazgatóság.